

عنوان مقاله:

تاثیر روش آموزش تقلید متقابل بر بهبود نشانگان در کودکان اتیستیک

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی افراد استثنایی، دوره 4، شماره 13 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

کامبیز پوشنه - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

نجمه صیام پور - کارشناسی ارشد روانشناسی کودکان با نیازهای خاص

مهیا عابدی کوپایی - کارشناسی ارشد روانشناسی کودکان با نیازهای خاص

خلاصه مقاله:

این پژوهش بررسی تاثیر آموزش تقلید متقابل بر بهبود نشانگان کودکان اتیستیک بود. روش پژوهش آزمایشی دارای طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل بود. با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس، 24 کودک اتیستیک (30 تا 545 ماهه) از یک مرکز توانبخشی و نگهداری کودکان اتیستیک انتخاب و به صورت تصادفی به دو گروه مساوی تقسیم شدند. آزمودنی های گروه آزمایش آموزش تقلید متقابل را طی 70 جلسه (3 روز در هفته و هر جلسه 20 دقیقه ای) دریافت کردند. در این پژوهش از آزمون گارز به عنوان پیش‌آزمون و پس‌آزمون استفاده شد. نتایج تحلیل کوواریانس داده ها نشان داد که تفاوت بین میانگین نمرات کودکان اتیستیک در دو گروه معنی دار است ($p < 0/01$). این پژوهش نشان داد که روش آموزش تقلید متقابل منجر به بهبود نشانگان (تعاملات اجتماعی، ارتباطات و رفتار کلیشه ای) کودکان اتیستیک میشود؛ بنابراین مداخله رفتاری طبیعی به عنوان یک درمان انتخابی جدید و مهم برای کودکان اتیستیک موثر است.

کلمات کلیدی:

آموزش تقلید متقابل، نشانگان، کودکان اتیستیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/721746>

